

behandler her i Folketinget, viser det sig under udvalgsbehandlingen, at en del af de personer, som søger om at få dansk statsborgerskab, har begået én eller flere grove kriminelle handlinger her i landet.

Det viser sig også, at en del af personerne ikke er i stand til at forsørge sig selv, og dermed vil de så til evig tid måske gå hen og blive en belastning for den danske økonomi.

Vi ser også, at en del af de personer, der søger, har væsentlig gæld til det offentlige. Det er naturligvis heller ikke rimeligt, at man så blot tildeler disse personer dansk statsborgerskab som en eller anden slags honorering af, at de enten har været kriminelle eller har større gæld til det offentlige.

Det er selvfølgelig ikke rimeligt, at man på den måde blot strør danske statsborgerskaber omkring sig. Et dansk statsborgerskab er et særdeles værdifuldt stykke papir, og det skal vi ikke bare strø om os.

Hvis man tog dem fra, som f.eks. har begået kriminelle handlinger, eller som har gæld til det offentlige, ville vi i Fremskridtspartiet godt kunne stemme for, at resten kunne få dansk statsborgerskab. Det ville vi godt kunne acceptere i Fremskridtspartiet, og vi ville stemme for, at de pågældende personer fik dansk statsborgerskab.

Men når det så er sagt, må jeg også sige, at det antal, der efterhånden søger om og får dansk statsborgerskab, er ved at være af et ganske stort omfang. Nu står vi med et forslag her, hvor der er knap 1.400 personer, der søger om at få dansk statsborgerskab, og hvis jeg kender Folketinget ret, vil stort set alle få det om ganske kort tid.

Men det er jo ikke kun disse 1.400 personer, der er nævnt i forslaget. Hertil kommer så de børn, der pr. automatik også får dansk statsborgerskab, og samlet viser en forsigtig gennemgang af forslaget, at vi når op på, at det er rundt regnet 2.500 udlændinge, som med dette forslag får dansk indfødsret.

Det er temmelig mange, og det er efter Fremskridtspartiets opfattelse også for mange, for det er jo ikke disse personer i sig selv. Samlet over denne folketingsssamling er det for mange, og samlet gennem årene bliver det til for mange, og det er for mange efter Fremskridtspartiets opfattelse.

Men havde man så i det mindste gjort det, at man i Folketinget havde pillet de ansøgere fra, som har begået grovere kriminalitet, kunne det måske endda forsvares. I hvert fald vil jeg her

meddele, at hvis Folketinget ville være indstillet på, at man udtog de ansøgere, som har en kriminel fortid, og hvis man udtog de ansøgere, som ikke er i stand til at forsørge sig selv, eller som har væsentlig gæld til det offentlige, ville vi kunne støtte, at resten fik dansk statsborgerskab.

Men lad os nu se, hvordan det går under udvalgsbehandlingen.

Poul Nødgaard (DF):

Jeg skal såmænd ikke føje så forfærdelig mange bemærkninger til, men også jeg er forurologet over det store antal, der kommer i indeværende folketingsssamling. Jeg har tallet helt nøjagtigt: Det er 1.391 med dette lovforslag, og vi når i alt op på 3.487, så det er jo temmelig meget, og jeg tror, at mine kilder er helt rigtige.

Men der er ingen grund til at forlænge debatten. Det er måske lidt skuffende og måske også lidt sørgmodigt for demokratiet, at alle de, der er tilhængere af lovforslaget, overhovedet ikke går på talerstolen. Der måtte da være et eller andet at sige. Man kunne f.eks. bare gå op og sige, at man synes, det er et godt forslag, eller at det er et dårligt forslag, eller at det er et mellemgodt forslag.

Jeg synes også, det er lidt beskæmmende for vælgerne ude omkring i landet, at et stort parti som Socialdemokratiet, der har to af deres topfolk med her i dag, overhovedet ikke bevæger sig op på talerstolen, for at vælgerne dog i hvert fald kan vide, at man anbefaler forslaget. Det ved jeg personligt at man gør i Socialdemokratiet, men der kunne da godt være nogle vælgere, der var ikke var klar over det.

Også jeg synes, at den debat, vi havde forleden dag under andenbehandlingen af det forslag, der fulgte før det her, faktisk efter min opfattelse gav udtryk for nogle af de ting, der rører sig i store dele af befolkningen. Og som jeg gentagne gange har sagt til Socialdemokratiet: Prøv på nogle af de møder ude i landet med vælgerkorpset seriøst at lægge frem, hvad det er, man siger ja til herinde. Så er jeg sikker på, at kun en lille brøkdel af de socialdemokratiske vælgere synes, at det, som Socialdemokratiet laver herinde, er en god idé.

Nu siger jeg det: En dag kommer der et opgør om det her. Så går det fuldstændig lysende klart op for befolkningen, hvad der er sket. Nu vil fru Dorte Bennedsen ryste på hovedet, og det har hun lov til. Det er et demokratisk land, vi lever i. Men sagen er, at det vil vise sig om nogle få år,